AKBABA

Yılbaşı Tebriki
1945 — Öp dayının elini!

İki Yolcu

YAZAN:
Yusuf Ziya ORTAÇ

Karanlık. Göz gözü görmüyor. Rüzgâr, yağmur, gece, birbirine karışmış.

İki yolcu, biri gökle yer, biri yerle gök arasında, karşılaştılar:

— Merhaba ihtiyar...

— Merhaba yavrum... Sen ne terbiyeli çocuksun böyle!

— Neden?..

— Öyle ya, bana ihtiyar dedin...

— Ya ne diyecektim?

— Moruk!

— Hiç işitmemiştim bu kelimeyi.. Yeryüzünde ihtiyarlara şimdi moruk mu diyorlar?

— Evet, erkek olursa moruk, kadın olursa kocakarı!

— Affedersin moruk, senin adın ne?

— Benim mi?.. 1945... Ya senin?

— Benim de 1946...

— Yaaa... Demek aynı ailedeniz!

— Öyle olacak.. Hesapca aramızda bir yaş fark var. Ama sen çok kötüleşmişsin! Gören 365 gün değil, 365 yıl yaşamış sanır seni!

— Eh, insan oğlunun eline bir düş te bak, görürsün!

— İnsan oğlu bukadar korkunç mu moruk?..

— Hepsi değil... Afrika ormanlarında yarı çıplak yaşıyan vahşiler müstesna!

Uzakta bir saat, karanlığa düşen uzun ses damlalariyle gece yarısını çalıyor.

1946, elini uzattı:

— On iki tamam olmadan ayağım yere basmalı... Ver elini öpeyim moruk!

— Hangi elimi çocuk?.. İnsan oğlu bende el, kol bıraktı mı ki!..

1945, göğsü hıçkırıklarla dolu, cüppesinin boş kolları rüzgârda sallanarak kayboldu!

Biraz da modaya dair

1946 da:
Giyeceğimiz külâhlar!

¡Gitmek isteyen lere: Baba nasihatı!

Türk Ermeni — Git oğlum, git... Burnun çok büyümüş, biraz sürtsün!

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 93

VAY CANINA

YAZAN:

Orhan Seyfi ORHON

Yirmi beş senedir Babıâli caddesindeyim. Yazı yazıyorum. Bu mesleğin acı taraflarını da gördüm, tatlı taraflarını da. Yalnız bir sözü anlayamadım : Babıâli caddesine düşmeği!

Yirmi beş senedir patronsuz çalışıyorum. Birçok dergiler çıkardım; sermayesiz, matbaasız dergiler... Battılar, çıktılar, satılmadılar, satıldılar... Tecrübelerin her çeşidini tattım. Fakat, yine Babıâli caddesine düşmeği anlamadım!

Bir iki senedir de başkaları için yazıyorum. İyi yazıyorum, kötü yazıyorum. Beğenildim, beğenilmedim. Fakat yine Babıâli caddesine düşmeği anlamadım!

Bir meslekdaş toplantısındayım; Babıâli caddesine düşenlerle bir arada. Konuşuldu, görüşüldü. Salonda çay içiyoruz. Pek nazik bir genç patrona:

— Sizinle biraz konuşacağım!

Dedim. Yazı işi için değil, para işi için de değil, başka türlü bir iş için de değil. Kendim için, bana ait bir düşüncesini değiştirmek için!

— Peki, dedi, konuşalım!

— Ama, burada değil.

— Matbaaya gidiyorum. Boş vaktim olursa konuşuruz.

Bu son cümleden bir burukluk hissettim. Fakat, yine Babıâli caddesine düşmeği anlamadım!

Geç vakit toplantı dağıldı. Sokaktayım. Matbaa iki adımlık yer. Gidip konuşsam! Gittim. Oda kalabalık. Girip çıkanlar, gazete işleri... Bir genç patron misafiriyle geldi. Otomobil bekliyor. Hep beraber karşıya geçeceğiz. Konuşmaya vakit yok. Yavaşcacık:

— Size telefon edeyim, dedim, ne zaman?

— Bu gece yokum, yarın da gelmiyeceğim. Öbür akşam.

Bir şeyimin kırıldığını farkeder gibiyim. Fakat, yine Babıâli caddesine düşmeği anlamadım!

(Sonu 14 üncü sayfada)

Moskof — Bir türlü kancayı takamıyorum!

Sovyet konsolosluğunda: Bolşevik cenneti yolcuları!

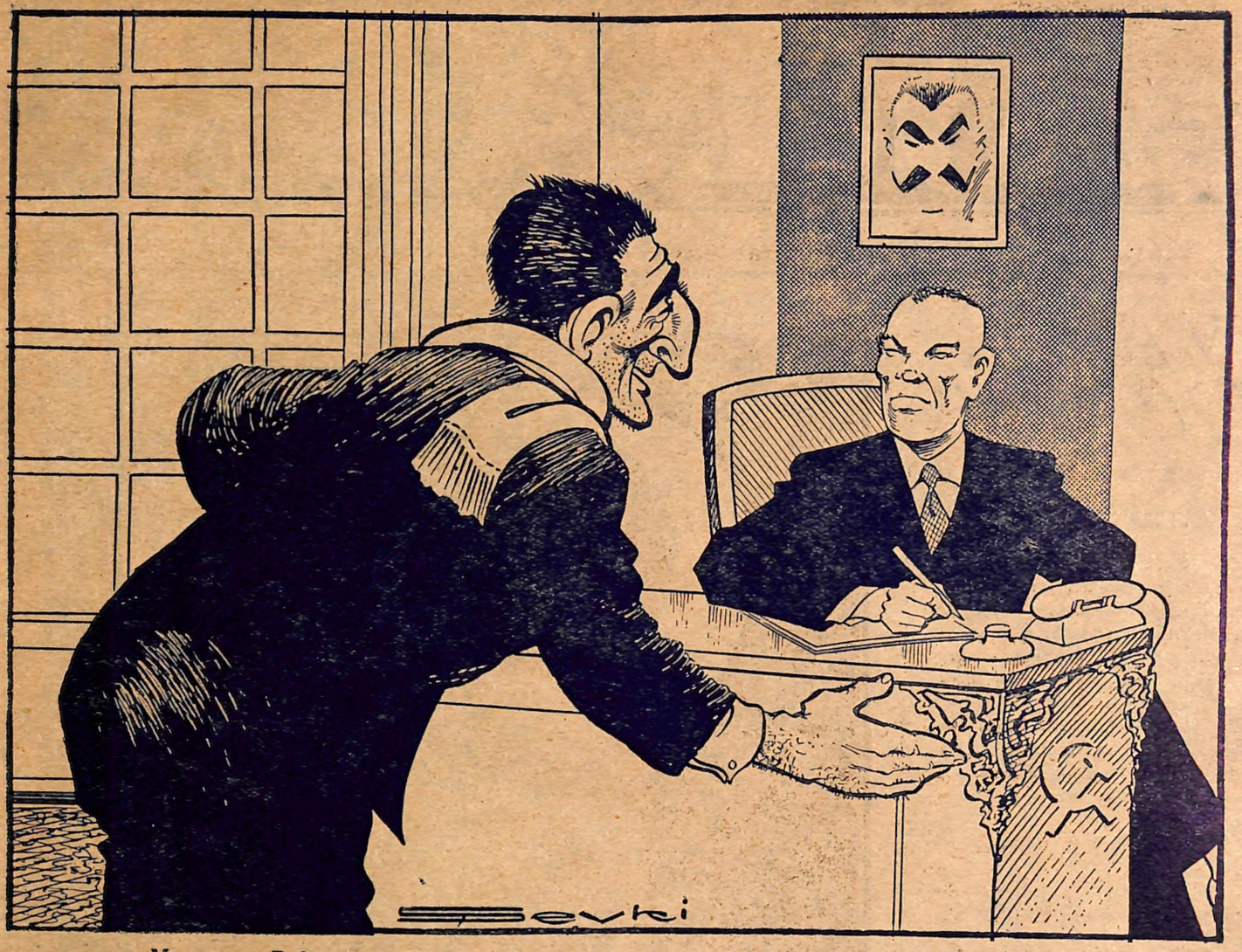

Memur — Babanızın adı?..
Yolcu — Agop Y[illegible]ızlıyan - Mıgırdıç Kazı'dıyan ve ortakları Anonim Şirketi!..

ZURNADA PEŞREV

Yılbaşı Gecesinde

1945 yılının son günü, işlerimi bitirdikten sonra gece hazırlığı için bir fırak kiraladım. Ama ne fırak?.. Kollar dirsekte, bel ense-de, paçalar kaldırımda!

Mütenekkiren seyahat eden hükümdarlar gibi, insanlara görünmeğe cesaret edemeden, bir taksiye atladım. Ver elini Beyoğlu. Belediye gazinosuna geldiğim zaman vakti erken farzediyordum. Ağaçlar arasında dolaşmağa başladım. Bir ara, Boğaza nâzır tarafta ak sakallı bir ihtiyar dikkatimi çekti, sokuldum. Gazeteciler pişkin olur derler ama inanmayın. Ben pek toyumdur. Buna rağmen yüzümü kızdırıp:

— Maşallah, dedim, Allah nice senelere yetiştirsin.. Mehtap safası mı?

Adamcağız yüzünü döndürdü: Kalbura dönmüş bir surat. Yalnız sakallarının beyazlığı belli. İskelet gibi bir gövde.. Yine sordum:

— Kiminle teşerrüf ediyorum?

Orhan Seyfinin Fırtına ve Kar'ından bir mısra okudu:

Baharın âşıkıyım, kıştır ismim,
ey dostum!

— İçeri buyursanıza? Isınırsınız!

— Bu yıl pek aranıza sokulamadım. Altı saat sonra bizimki veda edip gidecek te, onu teşyie geldim...

O zamana kadar farketmediğim bir gözü kör, bir kolu çolak, bir ayağı topal biri de karanlıkta ağaçların gölgesine sinmişti. Hem daha ihtiyar, hem daha yorgun olduğunu yaklaşınca farkettim.

— Bay kimdir?

— 1945...

— Hayret, tanıyamadım..

— Tabiî tanıyamazsın.. Tanınacak hal bıraktılar mı zavallıda? Güç belâ harbi yenebildi ama, karaborsa, vurgun, ihtikâr ona yüklenir, gazeteler ona hücum eder, halk ona hücum eder.. Ne hırsızlığı kaldı ne uğursuzluğu..

1945 inledi:

— Çok bahtsızmışım çok! Harbı darılttık, sulha yaranamadık.. Arada biz yandık..

Onları kendi dertleriyle başbaşa bıraktım, gazinoya girdim. Salon şimdiden tıklım tıklım denecek şekilde dolmuştu. Mamafih, masalar büyük bir intizamla tertip-

lenmişti. Bezik ulemasından Elhac Zeki Çalık ve Leblebi Mehmet ortada fır dönüyorlardı. Birçok simalar grup grup yerlerini almıştılar. Hiç kimseye görünmeden etrafı gözetledim:

İşte sağda Celâl Bayar ve arkadaşları, bir ziyafet sofrasının başına kurulmuşlar. Tam karşısında ufak bir masa, başında, iri gövdesiyle Nuri Demirağ! Masada küçük bir etiket: «Millî kalkınma partisi». Beri tarafta dört masayı birleştirmişler, büyük bir sofra kurmuşlar. Üzerinde siyah havyardan kuş sütüne kadar her şey var, tınazlar gibi yığılmış. Fakat başında hiç kimse yok. Ara sıra bir garson gidip boşalan şişeleri ve tabakları değiştiriyor. Hemen bu garsonu çevirip sarı kartımı gösterdim. Garsonun rengi limon gibi oldu. Anlaşılan basın kartını tanımıyor. Beni mühim bir şey zannetti. Sordum:

— O boş masa kimin?

— Boş değildır paşafendimiz..

— Nasıl değildir yahu? Başında kimse yok.

— Tam sekiz yüz kişi var paşafendimiz..

— Hani ya nerde?

— Görünmezler paşafendimiz.. O masa vurgunculara karaborsacıların masasıdır!.

Hemen biraz ilerimde uzunlamasına bir masa daha. Anlaşılan burası bizim meslektaşların. Hayret! Gazeteci milleti ben kendimi bildim bileli böyle yerlere hasrettir ama.. Dur bakalım. Sorduk, soruşturduk. Anladık ki yeni Basın Birliği başkanı Sedat Simavi kendini seçenlere ziyafet çekiyormuş. Nizamettin Nazif Tepedelenli, herkese tepeden bakarak, şimdiden saçı sakalı birbirine karışmış, bağırmağa başlamıştı:

— Yiyelim, içelim arkadaşlar... Basın birliğinin dört yüz bin lirası var. Derviş Nizam Belediye gazinosuna senede bir kere gelir.. Biz buraya kafaları çekmeğe geldik, burnumuzu çekmeğe değil..

Kadehler kalkıyor, yaşa! sesleri arasında içiliyordu. Cazbandın yanında muhtelif boyda resmî giyimli, soluk renkli üç zat, sus pus olmuşlar, bu hali hayretle seyrediyorlardı. Hemen tanıdım: Us biraderler.. Bir arkadaşa sordum:

— Onlar neye iştirak etmiyorlar bu cümbüşe?

— Tabiî etmezler, Us'lu ve akıllı insanlardır, Nizam gibi midirler ya?

Müzik ara vermeden çalıyordu. Evvelâ bir vals çaldı: Tuna dalgaları.. Ak sakallı erkeklerle ellilik bayanlar kemali zarafetle bu oyunu oynadılar. Sonra Kanlı Balalayka: Gürcü oldukları anlaşılan birkaç kişi bu oyuna kalktılar fakat yüzlerine gözlerine bulaştırarak halkın kahkahaları arasında gözden

[Lütfen sayfayı çeviriniz]

Ruslar, ilim ve tarih namına Karadeniz vilâyetlerimizi istiyorlar!

Moskof — İlmin sesini, tarihin sesini, dinleyiniz baylar!..

— Kalay fiyatları günden güne düşüyor... Neden acaba?..

— Ne bileyim ben?.. Tan kapandı, Vatan işleri durdurdu diyorlar!..

kayboldular. Sonra bir geceye mahsus olarak hazırlanan bir siyaset havası çaldılar. Tekmil partililer buna iştirak etti. Programını resmen bildirmediği için Celâl Bayar ve partisi erkânı bu oyunda çok başarı gösterdiler. Çünkü her yeni notta «müttefik» tâbir olunan eşleri değiştirmek lâzım geliyordu. Orkestranın böyle hususî havalar çaldığı anlaşılınca salonda bir kaynaşma oldu: Anadolunun muhtelif yerlerinden gelme hacı ağalar, cüzdanlarından çıkardıkları demet demet paraları orkestranın önüne atarak mahallî havalar çaldırmak istediler. Nihayet muhtelif havalardan bir «türlü» yapılmasına karar verildi. Amasyalı meyva tüccarları elma gibi kızarmış yanaklariyle, zeytinyağcılar halis yemeklik zeytinyağiyle yağlanmış ve parlatılmış bıyıklarını burarak, Karadenizliler mendil açarak meydana döküldüler. Bilhassa Karadeniz havasında Hamamî Zade İhsan, Saffet Baştimar, Bilâl Aziz çok alkışlandı.

Vakit gece yarısına yaklaşırken, bir yandan kamyon kamyon içki taşınıyordu. Tekel umum müdürü Hurrem Şeren:

— Gayret dayılar! diyordu, ne kadar içerseniz hamiyetinizi o kadar belli edersiniz! Bu gece açacağınız her şişe bütçemizin bir deliğini tıkayacaktır..

Onun bu sözlsrinden bilhassa hacı ağalar aşka geliyorlar, şişeleri açıp, içemedikleri zaman ellerini yıkayarak yenilerini ısmarlıyorlardı.

Gece yarısına bir dakika kala ışıklar karardı. Bir ses:

Her yer karanlık, pürnur o mevki!

diye bağırdı. Filhakika salonun bir yeri pırıl pırıl parlıyordu. Işıklar tekrar yanınca orada Hakkı Süha Gezginin oturduğu ve tabiî şapkasız olduğu görüldü. Vali ayağa kalkarak herkese yeni yılın kutlu olmasını diledi.

— Şen ve esen kalınız!

Cümlesini duyanlar bunu vali söyledi zannederek gülüştüler. Halbuki Topluiğne radyo gazetesini bitirmişti.

Gözümü açtığım zaman ortalık ağarmış, salon boşalmıştı.

Görünmiyen Adam

ÇARŞI - PAZAR

Akbaba'nın hususi piyasa haberleri

Piyasa haberlerinin politika olaylarını bastırdığı şu sırada — zaten her zaman öyledir ya! — Akbaba'nın şu sütunlarını yalnız bizde bulacağınız iktisadi - ticari haberlere ayırdık.

Kararnameleri daha müsvedde halindeyken öğrenen; hangi harfle ne alınacağı; neye el konacağı; neyin karaborsayı şereflendireceği kendisine önceden malûm olan yaman bir «Yeni Kurt» elde ettik.

Verdiğimiz haberlerin işinize yaramasını can ve gönülden dileriz:

★ ★ ★ ★ ★

Yalelli İthali!

Mısır'a takas şuretiyle, ipek çorap satışına müsaade edildiği malûmdur. Ticaret Bakanlığı çoraba mukabil ne alınacağını tetkik etmiş ve bir cemile olarak halkın Arap filimlerinde çok beğendiği Yalelli plâklarından ithaline karar vermiştir. Yapılan denemelerde bizim çorapların ancak bir nefes yalelli'nin devamı müddetince dayandığı anlaşılmıştır. Bu sebeple Mısırda uzun nefesli hanendelerin itibarı pek artmıştır. Plâkların bir kısmı Ticaret ve İktısat Bakanlıklarına tahsis edilecek, bunlar Mecliste ve gazetelerdeki tenkidlere karşı Bakanlar tarafından birer cevap olarak Ankara radyosunda çalınacaktır!

⁂

Karaborsa tevzie tabi

Ticaret ve İktısat Bakanlıklarının müşterek tebliğidir: «Miktarı ve mevcudu ne kadar çok olursa olsun, tevzie tâbi tutulan herhangi bir maddenin sırrına erilmez ve hikmetinden sual olunmaz bir tarzda ortadan yok olması karşısında şu karar alınmıştır: Karaborsa, vurgunculuk, istifçilik, zincirleme fatura, hava parası gibi imhasına çalışılan bütün harb mamulleri tevzie tabi tutulacaktır. Böylelikle bunların da el altından tekrar sürülmek üzere bir müddet için ortadan kaldırılması temin edilmiş bulunacaktır.

Bu mühim ödev, tevzie tabi maddeleri yalnız nazariye halinde bırakmakta ihtisas sahibi olan Sümerbanka verilecektir. Bakanlıklarımız, şu kestirme yolu ancak altı yıl sonra bulmuş olduklarından dolayı sayın halktan özür dilerler!»

⁂

Geri alınan karar!

Ticaret odası delegeleri, ucuzluk için hazırladıkları raporda vatandaşların iki sene için elbise yaptırmayarak eldekilerini tornistan ettirmelerini tavsiye etmiş ve kendileri de bu tavsiyeye önayak olmak kararını almışlardı.

Ticaret Odasında önümüzdeki hafta gizli bir içtima yapılarak bu kararın geri alınması için dedikoduyu mucip olmıyacak sudan sebepler aranması kararlaşmıştır. Çünkü şehrimizde her bakımdan birkaç misli şişmanlamamış tüccar bulmak kabil olamamıştır!

⁂

Yeni Ticaret lûgati

Ticarette kullanılan bütün eski tâbirlerin iflâs ettiğini gören bizim «Yeni Kurt» meslektaşları için yeni bir lûgat hazırlamıştır. Alfabetik olan lûgatı bu sütunlarda her hafta vereceğiz.

Alım — Peşi sıra satım gelir ve beraberinde birkaç fatura da refakat ederse villâ, apartıman vesaire gibi mesut şeyler ifade eder.

Ayşe — Eskiden köy dilberlerinin semboliydi. Şimdi kara borsanın fiş alım satımı ile meşgul mahalle mümessilidir.

Ahmak — Altı harb yılında bir vurgun yapamamış olanlara gizlice verilen addır. Müteradifi Aptal ve avanaktır.

Ab — Eskiden bir birleştirme edatı ile «Ab-ü hava» olunca İstanbulu hatırlatırdı. Şimdi yağmur suyu demektir.

Agob — Rahat ve huzurunun kıymetini bilmeden macera yolculuğuna çıkmaya hazırlanan yeni bir altın arayıcısıdır!

Yeni Kurt

Gazetelerden: Hastanelerde doğan çocuklar, bez yokluğundan gazetelere sarılıyor...

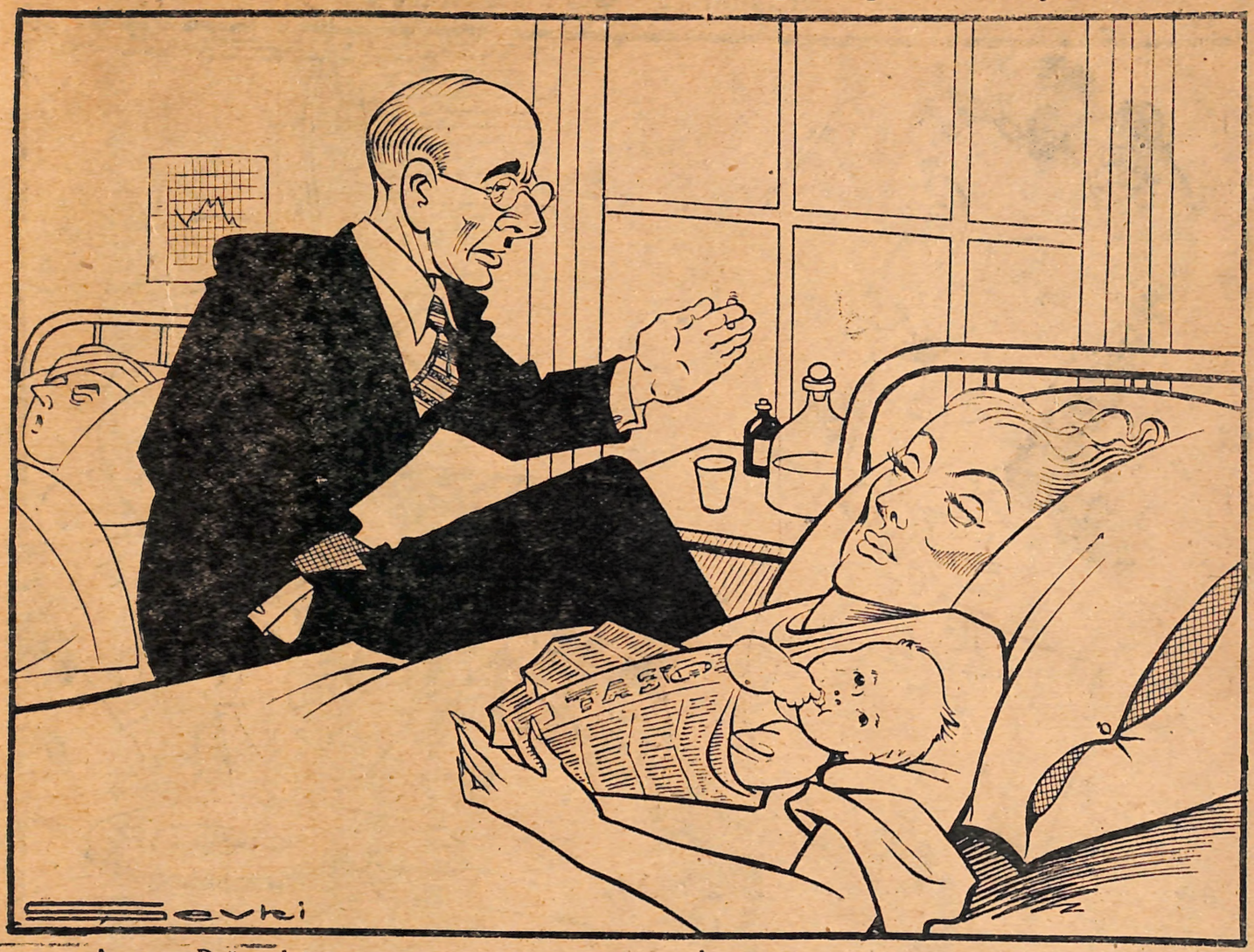

Anne — Doğar doğmaz yavrumu gazeteye sardılar... İnşallah o da senin gibi okumuş olur!
Baba — Künahtır karıcığım, çocuğumuza beddua etme!

İÇERDEN DIŞARDAN

Gel de gör!

Lefkoşe'de çıkan «Dünya» refikımız, Tennyson'un bir sözünü almış: «Tabiatta hiç bir şey çirkin değildir!»

Haydi Tennyson eskiden yaşamış, bilmiyor diyelim. Ya o yazıyı oraya alan da mı bu sözün doğruluğunu bilmiyor? Gelsin de Halicin haline bir baksın!

Terakki!

Kayseride çıkan «Doğruyol» gazetesinin yalnız başlıklarına bir göz atıyoruz: Hırsızlar, hazine hırsızları! — Mürtekip şebekenin hesabı Ankarada görülüyor! — Rıza ile Alemin katili 30 yıl ağır hapse mahkûm oldu! — Cadde ortasında karaborsa! — Orman kaçakçıları!

Ve bir de fıkra başlığı: Hırsız misafirin kirli çamaşırları!

Evvelâ şaşırdık: Kayseride mi çıkıyor bu gazete, yoksa İstanbulda mı? diye. Sonra anladık ki Kayseri de İstanbul kadar medeni bir şehirmiş!

İnsaf

Adanada çıkan "Türk Sözü„ refikımızde bir ilân gözümüze ilişti. İlânda Ceyhanda satılık 17000 zehirli gaz tenekesine ait ihalede talip çıkmamış veya hadd-i lâyığını bulmamış deniyor!

Bu tenekeler zehirli gazlara mı mahsus yoksa gaz tenekeleri mi zehirli? İlânın yazılışından her nekadar belli olmuyorsa da yine insaf! hangi kabadayı bu zehirden şifa ummaya kalkar da 17000 tenekeyi satın alır?

Ne mutlu!

Ankaradaki "Ulus" yazıyor. Bir fırıncı kuru poğaçayı halis tereyağıyle pişirecek yerde susam yağıyle pişirdi diye savcılığa verilmiş, hakkında şiddetli takibat (yeni terimlerle her halde kovalamaca olacak) yapılıyormuş.

Peki, ya buğazımızı yakan, genzimizi tıkayan, nefesimizi kesen İstanbulun yağları?.. Hükûmete iki şıktan birini teklif ederiz:

Ya o fırıncıyı savcılığa veren memuru İstanbula tâyin etsin, yahut bizi Ankaraya yerleştirsin!

Zira, artık yaşayabilmek için Ankaraya göçmekten! veya dünyasından geçmekten başka çare kalmadı!

Vay gidi Arsen Lüpen vay!

Zonguldakta çıkan «Doğu» gazetesi şöyle bir olaydan bahsediyor,. Bir delikanlı şair olmak istemiş. Oğuz Özdeş adında biri de bu delikanlıya bir dergide nasihatler vermiş. Demiş ki şair olmak, şiirini bastırmak istersen ya çok yüzlü, yahut yüzsüz olacaksın, dergi sahiplerine rakı ziyafeti çekeceksin ki şiirini bassınlar.

Bunları yazan "Doğu„ muharriri bu nasihatleri veren Oğuz Özdeşin Mahmut Yesari nin "Yakacık mektupları„ ndan hikâye aşırıp kendi imzasiyle neşrettiğini, Andre Gidenin tercümelerini kendi romanlarına aynen aktardığını, Akbabadan "Mürebbiye„ isimli hikâyeyi alarak adını değiştirmek suretiyle imzasiyle neşrettiğini söylüyor.

Bir vakıtler «Serveti Fünun» dergisinde bu Oğuz Özdeşin edebî el çabukluklarını satır satır teşhir etmişlerdi. Biz de onu artık adam oldu sanmıştık. Meğer küçük bayı Akbabadan aşırdığı "Mürebbiye„ bile terbiye edememiş!

— *Taşralı* —

Yılbaşı Gecesinde:

— Vallahi mühim içtima var karıcığım.. Eski defterleri karıştırıyoruz.. Hemen Allah yüz akıyle çıkmak nasip etsin!

Yılbaşı Gecesinde:

Kadın — Sakın ışıklar sönünce beni kaybetme...
Erkek — Hayır, seni değil ama, belki kendimi kaybederim!

Yuh bana!

YAZAN: Ercüment Ekrem TALU

Bayan Meliha Yalabuk ile bayan Kerahet Öztapon kapı karşı komşu idiler.

İyi görüşüyorlardı. Dostlukları, görünüşte o kadar ileri idi ki bayan Kerahet'in dişi köpeği Salar, bayan Meliha'nın erkek finosu Nonoş'tan gayrisi ile oynaşmıyor, bayan Meliha'nın kuluçka tavukları bayan Kerahet'in hacıkadın yumurtalarının gayrisi üzerinde yatmıyorlardı.

Tanrının kudretli eli kadınlara güzellik dağıttığı gün yetişemeyip geride kalan bayan Kerahet'in payını da, kendi nasibinden fazla olarak bayan Meliha'nın aldığı anlaşılıyordu.

Komşusunun gaga burnuna, patlak gözlerine, çilli suratına, ustura ile biçilmiş hissini veren ipincecik ve yayvan dudaklı ağzına bedel, çekme burnu, karanfil dudakları, kusursuz bir şehdâne inci dizisini andıran dişleri, pınar bakışlı gövelâ gözleri, sülün gibi boyu ile Meliha hanım bir içim su.. Lokman Hakim'in: «Yeme de, yanında yat!» dediği lâtif nesnelerden idi.

Bayan Kerahet, komşusunu fena halde kıskanıyor, o da sanki inadına yapıyormuş gibi, kocasından gördüğü her türlü sevgi duygularını, ballandıra ballandıra, imrendire imrendire bayan Kerahet'e yatiştiriyordu:

— Bizim bey, dün bana vizon bir manto aldı..

— Şu tek taş yüzüğü hediye etti..

— Saçlarımı okşarken öyle şeyler söyledi ki, âdeta ruhumun eridiğini duyar gibi oldum..

Bu sözleri duydukça, zavallı bayan Kerahet yüreğindeki haset ateşinin yalaz yalaz tutuştuğunu hissediyor, komşusuna birşey demiyor, fakat akşam olup ta kocası eve geline, adamın başının etini kemiriyordu.

Bay İrfan Öztapon bu sitemlerden, telmihlerden, doğrudan doğruya hücumlardan bıkmıştı. Biraz daha genç iken «başa gelen çekilir» nazariyesine uyarak, arada bir maddî, mânevî arzularını güç ile tatmin eylediği karısından da tiksinti hudutlarına varan bir usanç duyuyordu.

Onun içindir ki, güzel bayan Yalabuk'un çirkin bayan Öztapon'da şahlandırdığı kıskançlık ve haset saldırışlarını daima derin bir kayıtsızlıkla karşılamak yolunu tutmuştu.

Yılbaşı Sabahı

Sarhoş — Bizim eve bir bilet!..
Biletçi — Sizin ev nerede?
Sarhoş — Say iskeleleri de bulayım!...

Bir Milletvekiline göre;

— İşte istediğimiz musiki!

Yazısız hikâye: Resim sergisinde!

Karısı, komşusunu örnek gösterip te, kendisinden bir sevgi belirtisi dilendikçe, bay Öztapon sadece homurdanarak, kongrelerde müzakere sarpa sardığı zaman olduğu gibi «gündeme geçiyor» yâni konuşma konusunu hemencecik değiştiriveriyordu.

Günlerden bir gün bayan Yalabuk, bileğinde, ışıltısı uzaktan bile gözleri kamaştıran pırlanta işlemeli bir bilezikle, komşusunu ziyarete geldi.

Bunu görür görmez, yüreğindeki haset alevinin her zamankinden fazla tutuştuğunu hisseden bayan Kerahet, acı bir gülümseme ile :

— Ooo ! dedi; güle güle !.. Koncanız sizin için nerdeyse kuyumcu dükkânlarını boşaltacak artık !

Bayan Meliha en şuh kahkahasiyle cevap verdi :

— Hakkınız var! Meftun (kocasının küçük adı böyle idi..) beni âdeta şımartıyor. Ne zaman yanıma gelse, öpüp okşasa, arkasından mutlaka bir hediye! Bu sevişmeler de pek sık tekerrür ettiği için, nerede ise, dediğiniz gibi, İstanbul'un kuyumcu dükânları boşalacak!

Ve, kolundaki bileziğin delâlet ettiği mesut dakikaları birdenbire hatırlamış ta hâlâ o ânın hızzını yeniden tadıyormuş gibi gözlerini süzdü; o süzük gözlerle de, komşusuna, ciğere işleyen bir bakış attı !

O akşam bayan Kerahet'in, kocasına saldırışı yaman oldu. Adamcağız evin kapısından içeriye girer girmez neye uğradığını bilemedi. Karısının gözleri evinden fırlamış, ipincecik dudakları daha da incelmiş, köpürmüş, sırım gibi vücudunun her tarafı zangır zangır titriyordu. Bay Öztapon yine de aldırmayacaktı. Lâkin, kadın sinirli parmaklariyle onu, çıkarmağa vakıt bulamadığı pardesüsünün yakasından kavramıştı. Boğuk bir sesle :

— Bana bak ! dedi ; artık illâllah ! Karın mıyım, değil miyim? Çabuk söyle..

— Tabiî karımsın. Ne olmuş ki ?

— Daha ne olacak? Senden, bütün haklarımı istiyorum.

Bay Öztapon anlamamazlıktan geldi :

— Yâni nikâh, nafaka mı?., Boşanıyor muyuz ?

— Hayır. Ne demek istediğimi sen pekâlâ anlıyorsun. Ben bıktım, usandım artık. Burada ben zoraki bir perhiz içinde yutkunup dururken elin karıları handi ise mide fesadına uğrıyacaklar !

— Ne demek istiyorsun?

— Bizim, komşu Meliha yok mu? Haniya şu boyalı kukla ?. Taşbebek bozması karı ?..

— Var ! Ne olmuş Meliha hanıma ?

— Onun beyi, her Allahın günü.. Gecesi..

— Ey ?

— İşte., Karısını okşuyor, seviyor.. Kollarının arasından bırakmıyormuş...

— Bırakmaz a !

— Her seferinde de ya bir yüzük, ya bir küpe hediye ediyormuş !

Bayan Kerahet sözünü buracıkta kesti. Kocasının yakasını bırakarak, kollarını boynuna doladı. Yumuşak bir sesle siteme başladı :

— Yaa, kocacığım !. Sen bana, daha bir halka, bir iğne bile almadın. Beni hiç, hiç okşamıyorsun !..

Bay Öztapon, o akşam galiba bir iki kadeh atıştırmıştı. İradesine tastamam sahip değildi. Birdenbire silkindi; geriye çekildi :

— İlâhi kerahet, diye bağırdı. Sen bana o Meliha'yı getir, karı diye koynuma koy da bak.. Değil küpe, yüzük, tepeden tırnağa elmasla kaplatmazsam yuh bana !..

O anda büyük bir gürültü oldu. Bayan Kerahet ıspazmozlar içinde, olduğu yere yığılmıştı...

Ercüment Ekrem Talu

Gelibolu, Ş. Bora:

Magosada Namık Kemal anıtı dikilecekmiş. İstanbulda Namık Kemal için ne dikiyorlar?

Marko Paşa:

Tüy... İstersen «Namık Kemal» diye çıkan son esere bak!

★

Küçükpazar, M.Ş:

İngiltere ile ticaretimizde güçlük varmış. İthalât zorlaşmış diyorlar, doğru mu?

Marko Paşa:

Malına göre. Geçen yıl tercüme olunan romanların yüzde doksanı İngilizcedendir. İthalâtta güçlük olsa bu yapılabilir mi?

★

Şişli, Ayten Seval:

1 — Kuzum Marko Paşa, niçin olmayacak şeyler için derdini Marko Paşaya anlat diyorlar?

2 — Senden daha sonra başvuracak, dert dinletecek bir makam yok mu?

Marko Paşa:

1 — Çünkü ben yalnız dert dinlerim. Çare söylerim ama yapamam, yetkili değilim de ondan öyle derler.

2 — Var, külâhım!

★

Karaköse G. B.:

Sümerbanka 8,5 milyon metre kaput bezi verilmiş. İstanbulda dağıtılıyorsa gelip alayım mı?

Marko Paşa:

Boşuna masraf etme. Onlar dağılıncaya kadar nasıl olsa vazifeniz İstanbula naklolunur. O zaman rahat rahat gelir alırsınız!

Marko Paşa

Yazısız hikâye: Tutum haftası manzaralarından

Evet, bir yılbaşı gecesi.. Fakat aradan epeyce zaman geçti.. Ovakitler Münihte talebe idim. Arkadaşlar toplanıp Silvestr gecesini şöyle adam akıllı, dört başı mamur kutlamaya karar verdik. Teşebbüsün elebaşısı olduğum için toplantının da benim odada yapılması kararlaştırıldı. Gençlik bu!.. Ne telâş, ne heves!.. En ucuz biradan en pahalı şampanyaya, tuzlu bademden tatlı muza kadar, her türlü içki ve yemişlerle, soğuk etlerin, yemeklerin, konservelerin bin bir çeşidiyle soframızı süsledik.. Mühim bir noktayı da ihmal etmedik: Meclise neşe verecek birkaç kız arkadaş! Fakat ekserisi o geceyi aileleriyle geçirecekleri ni behane ederek af dilediler. Yalnız Güzel Sanatlar Akademisinden şirin, çıtı pıtı bir Alman kızı, Froylayn von Zenda davetimizi kabul etti.

Hepimiz memnunduk. Ancak aramızda bir tek ihtilâf noktası vardı: O hafta içinde Kayseriden gelen Ahmet Nuriyi içimize alıp almamak!.. Her işte kesin fikirler ileri süren Nahit:

— Yahu, dedi, şu canım toplantının tadını kaçırmayın.. Ahmet Nuri saf, temiz bir çocuktur ama tek kelime Almanca bilmiyor.. Buranın geleneklerine, âdetlerine de vâkıf değil.. Biz tabiî Zenda ile biraz fingirdeyeceğiz.. Çiylik eder, bir maraza çıkarır!.

Memduh, yufka yürekli bir gençti. Nahide şöyle cevap verdi:

— Yahu, insaf et.. Koca şehir eğlence, sevinç gürültüsü içinde çalkalanırken çocukcağız tek başına mahzun mahzun odasında mı pineklesin.. Zavallının halini şöyle bir gözünün önüne getir!. Gurbet çok acı şeydir azizim..

Toptan Memduha taraftar olduk. Meclisimize iştirak edebileceğini Ahmet Nuriye bildirildiği vakit biçare nekadar memnun oldu tasavvur edemezsiniz.. Hele aramızda bir de genç kız bulunacağını duyunca kollarını havaya kaldırıp parmaklarını şıkırdatarak bir de göbek kıvırdı.

***

Bütün şehirde dehşetli bir hareket, bir çalkantı,. Halk neşe içinde.. Otomobil, otobüs kornelerinin klâksonlarının sesleri uzun kahkahalarla çınlıyor!

Nahit, Memduh, Salih, Faruk, Ahmet Nuri ve ben masanın başına geçmek için Froylayn von Zenda'nın

gelmesini bekleyerekten köşedeki küçük geridon'un üzerinde hafifden demleniyorduk.

Bir aralık bileğine göz attıktan sonra bana :

— Necdet, dedi, Zenda gecikti.. Saat on..

Ben teminat verdim :

— O, hoppa bir kızdır ama, sözünden caymaz.. Şimdi neredeyse gelir !..

Ahmet Nuri bu bahsin açılmasını fırsat saydı. Ağzı kulaklarında, sordu :

— Nasıl gız parlak bir şey mi bari ?..

— Fevkalâde..

Tam o sırada kapı vuruldu. Hepimiz yerimizden fırladık. Ahmet Nurinin başı boynundan kopacakmış derecede ileriye uzandı, gözleri akı ve karası ile birlikte dikkat kesilerek açıldı.

— Giriniz :

Bir saniye sonra kanat yavaş yavaş bir çeyrek daire çizerek açıldı. Karşımızda kimi görsek beğenirsiniz? ... Bizim apartımanın 9 numarasında pansiyoner Arkeoloji talebelerinden Selmayı.. Hani kızların, kadınların aleyhinde bulunmak doğru değildir ama, tabiat mübareği bir hasislik zamanında yaratmış galiba.. Çengel bir vücut, gaga bir burun, küçücük gözler !

Zenda'yı beklediğimiz için midir, nedir, Türkçeyi aklımıza getirmeden ona toptan Almanca seslendik :

— Hoş geldin !

O da yılların verdiği alışkanlıkla mı, nedir, bize Almanca cevap verdi :

— Affedersiniz, sizi uzun uzadıya rahatsız etmek niyetinde değilim.. Odama çıkarken merdivenden kahkahalarınızı duydum.. Şöyle bir «merhaba !» demek için uğradım..

Hepimiz biraz bozulmuştuk ama, Ahmet Nurinin suratı görülecek şeydi. Dudaklar sarkmış, kaşlar çatılmış, burun delikleri şişmişti. Sandalyede iki büklüm oturuyor, hep yere bakıyor, içinden de birşeyler mırıldanıyordu.

Hep Almanca konuşuyorduk. Hattâ bir aralık ben yeni arkadaşımızla Selmayı tanıştırırken — belki de sarhoşlukla alay olsun diye — Almanca birbirlerine takdim etmiştim.

— Herr Ahmet Nuri !

— Froylayn Selma !

Bir çeyrek kadar mânasız bir gevezelikten sonra Selma gitmeğe kalktı. Henüz Zenda da gelmediği için nezaketen kendisinden biraz daha kalmasını rica ediyorduk. Ahmet Nuri konuşulan cümlelerin mânasının farkında değildi ama, hareketlerimizden, onun gitmek istediğini, bizim kalmasını rica ettiğimizi anlamıştı. Birden yerinden davrandı :

— Ulan, diye haykırdı, hepiniz de sünepenin, beceriksizin önde gideni imişsiniz be.. Bir de bana şöyle güzeldir, böyle şirindir diye methedip durdunuz.. Koca Münih'te yılbaşını beraber geçirmek için bula bula bu kaknem kızı buldunuz.. Üstelik haspam naz ediyor.. Bırakın defolsun mendebur !

***

Selma birden sarardı, olduğu yerde sallandı. Erkekler hepimiz elimizi yüzümüze kapadık. Kızcağız gölge gibi sessiz, ölü kadar cansız yavaş yavaş kapıya kadar yürüdü ve bir anda silinip kayboldu. Ahmet Nuri'nin üzerine toptan hücum ettik :

— Hay Allah müstahakını versin, ne yaptın ulan?!..

O, ne yaptığını bilmeyenlerin şaşkınlığı içinde, bön bön soruyordu :

— Ne yaptım ki ayol?.. Ne yaptım ki ?..

A. Hidayet Reel

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

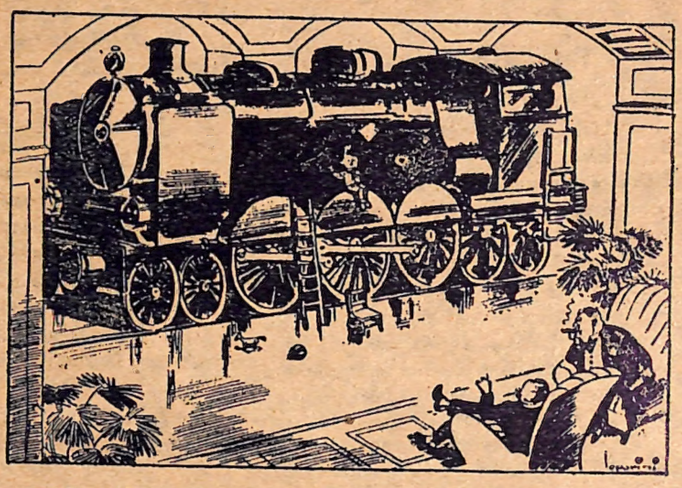

Misafir — Bu lokomotif ne ?..

Yeni zengin — Bizim oğlan bir oyuncak istiyordu, alıverdim !..

Erkek — Sizi aldattığım için beni affedin! Ben sizin nişanlınız değilim.-. Onun arkadaşıyım !

— Bir asker! sır haber aldım : Gelecek yaz etekler kırmalı olacakmış !

— Daha sabah olmadan niye giyiniyorsun ?

— Biraz istirahate ihtiyacım var !..

Meğer Sevmek

Tefrika No. 10

Yazan : A. H. Reel

Maviş, gece Maide kalfa oraya geldiği vakit uyur gibi göründü. Ertesi sabah ta uyanmadan ipten kurumuş olan elbiselerini usulca alıp giydi, bahçeye fırlardı. Yalnız Rum hizmetçinin iğneli alaylarından ve hakaretlerinden kendini nasıl kurtaracaktı? Çünkü mutfakta kahvaltı ve öğle yemeği zamanı yine karşılaşacaklardı. Vakıa Katina kalabalık içinde ona fazla takılamıyor ve çıkışamıyordu ama, akşama yine onun odasına gitmek zorunda değil miydi?

Çok su yutmamış olmasına rağmen midesinin, burnunun, kulaklarının çalışma ve işleme tarzları değişmişti. On sekiz saattir yemek yiyememişti. Hâlâ da canı birşey istemiyordu. Sık sık aksırıyor, öksürüyor, küçük parmağını kulağının deliğine götürüp bastırdıkça içerisi «Cik, cik!» ötüyor, merdivenlerden inerken bacakları titriyordu.

Köşkün kapısından çıkarken birgün evvel tertemiz silinmiş parlak cama akseden hayaline gözleri takıldı. Yüzü sapsarıydı.

Biraz güneşte dolaştı, sonra İngiliz güllerinin kuru yapraklarını koparmak, diplerinin topraklarını düzeltmek için kış bahçesine doğru ilerlerken pencereden haykıran Feridenin sesini işitti:

— Maviş, Maviş!

Başını kaldırdı, homurdanır gibi cevap verdi:

— Efendim..

— Gel şu benim blüzümü al da istasyondaki kolacıya götür... Koca evde adam akıllı bir ütü ütüliyen, kola yapabilen adam yok!

Maviş bir an aldırmamayı, doğru yürüyüp gitmeyi düşündü. Bu, Farideye neticesi mechul bir harb ilân etmek demek olacaktı. Yenildiği takdirde hiç kimsenin himayesini ve muavenetini beklemeden çekilip gitmesi, sokaklarda dilencilik etmesi, yahut rasgeldiği bir yere iltica ederek kendisine nizam, kanun ve namus içinde veya işinde gösterilecek herhangi bir hizmeti yapması lâzımdı. Onu göze alamadı. Mümkün alduğu kadar yüzünün asıklığını gidermeğe, sesini yumuşatmaya çalışarak:

— Peki cevabını verdi.

Hemen yukarıya fırladı, paketi aldı, ağır adımlarla bahçeyi geçti, sokağa çıktı. Tam yarı yolda baktı, Kadri bey yanında bir hanım, konuşa gülüşe geliyor. Bu Farideden biraz daha uzun boylu, birkaç yaş daha fazla görünen kara kaşlı, kara gözlü, şahane vücutlu genç bir kadındı. Herhalde mutfakta konuşulan Saliha hanım olacaktı. Pek iyi hatırlıyordu, Feride ile mukayese edilirken Katina Saliha hanımın gürelliğini, kibarlığını methetmişti. Maviş köşke gelelidenberi ilk defa olarak Katinaya hak veriyordu. Fakat o anda aklına başka bir şey daha geldi. Belki de Kadri bu şekilde kendisiyle karşılaşmak istemezdi. Onun için bir an tarlaya sapıp yolunu değiştirmeği düşündü. Sonra da kendi kendine:

— Hayır, hayır, dedi, Kadri bey, bilâkis böyle bir şey yaparsam kızar.. Benim kendisini nekadar sevdiğimi, aksine Farideden de nekadar hoşlanmadığımı pek âlâ bilir. Herhalde eğer bu gizli bir şeyse, sırrını açığa vurmıyacağımdan emindir!

O mülâhazalarla adımlarını sıklaştırdı, hizalarına geldiği vakit başiyle hürmetkârane bir selâm vererek geçmek istedi. Fakat Kadri bey:

— Maviş!

Diye seslendi. Ozaman delikanlının önüne doğru ileriledi. Tam karşısında durup diz kırdı. Kadri, gülerek:

— Yaramaz kız, dedi, ne ise, bir yerinde ağrın sızın yok değil mi? Bir daha sakın havuzddeki çiçekleri koparmaya kalkma.. Seni kurtarmaya gelmem ha.. Karadekiler nene yetmiyor!.

Küçük kız önüne bakarak ve kekeleyerek cevap verdi:

— Hayır efendim.. Bir daha onları koparmaya kalkışmak değil ya, havuzun bile yanına gitmeyeceğim..

O, uzaktan Saliha hanımı nekadar sempatik ve cana yakın bulmuşsa, genç kadın da kendisine oderece sevgi ve ilgi dolu nazarlarla bakıyordu. Kadri ile aralarında ona dair şu konuşma geçti:

— Bu küçük hanım da kim?

— Büyük annemin büyütüp yetiştirmek üzere yanına aldığı bir kızcağız..

Saliha kanım, parmakları sıra sıra yüzükler ve bileği kalın bileziklerle süslü elini uzatarak küçük kızın başını okşadı:

— Ne güzel saçları var, dedi, fakat gözleri saçlarından da fevkalâde.. Büyüyünce bir içim su olacak. Şimdi kaç yaşında acaba?

— On üç..

— Biraz kavruk kalmış galiba.. Ancak on yaşında kadar görünüyor..

Bizzat küçük kızla da iki üç kelime teati etmek isteyen Saliha hanım sordu:

— Adın ne yavrum?..

— Maviş..

— Oh.. İsmin de kendin gibi hoşuma gitti.. Köşkte ne ile meşgulsün?

— Hizmetçi Katina var.. Ona bazı işlerde yardım etmek istiyorum ama, nedense beni pek horladığı için yanından kaçıyorum.. Ekseri vaktimi bahçede geçiriyorum.. Çiçekler ve fidanlarla uğraşıyorum..

— Arkası var —

AKBABA

İDAREHANE

İstanbul, Ankara caddesi, No. 47

Telefon : 22129

ABONE

Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

20 Kuruş

3 Ocak, 1946 Perşembe

Sayı : 93

VAY CANINA!

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

Arabaya bineceğiz. Şoför:

— Ben söyledim, diyor, bizimki üç kişilik, dört kişi almaz!

İki patron bindi. Misafir nazikâne: «Siz buyurun!» diyor. «Hayır, siz binin!» diye yürüdüm. Bugün fena şeyler yaptığımı seziyorum. Fakat, yine Babıâli caddesine düşmeği anlamadım!

Karanlık sokakta, küçük otomobilin projektörü beni yalayarak geçti. Soğukta bunalıyorum:

— Niye konuşacağım? dedim. Niye matbaaya gittim? Niye bekledim? Niye telefon edeceğimi söyledim? Niye onlarla gitmek istedim?... Geç vakit Babıâli caddesi tenhalaşıyor. Otomobil yok. Otobüs yok. Tramvaya binmek için Sirkeciye gitmek lâzım. Yapyalnız yokuşu iniyorum. Alnımdaki teri silerken, bir at sineği gibi tiksindiren hakikati yakaladım:

— Vay canına, Babıâli caddesine düşmüşüm!

Orhan Seyfi ORHON

Ümit Kapısı

Yeni yılın, yazlık ve kışlık bütün masrafları - na karşı Millî Piyango, bütün vatandaşlara açılmış bir ümit kapısıdır.

ANADOLU

ANONİM TÜRK SİGORTA ŞİRKETİ

Türkiye Cümhuriyeti Ziraat ve İş Bankalarının Kurumudur.

Tesis tarihi 1925

Yangın
Hayat
Nakliyat
Kaza
Otomobil

İSTANBUL YENİPOSTANE KARŞISI
BÜYÜK KINACIYAN HAN

Telefon: *Santral: 24294 4-3-2*
Direktör: 20531.

İYİMSER LE KÖTÜMSER

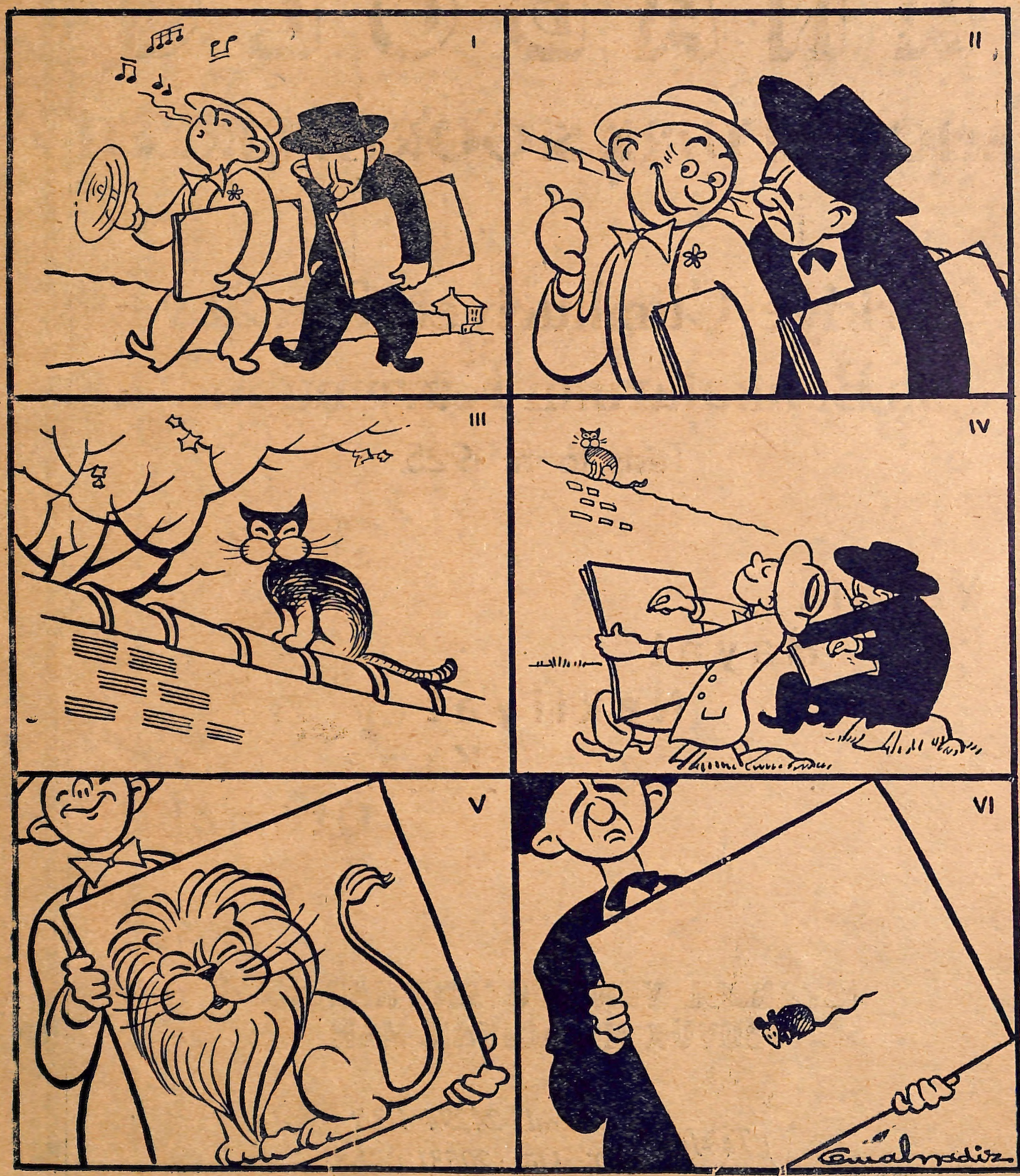

İyimserle Kötümser Ressam!